

Od Alepa do Berlina: braća u bijegu od građanskog rata

Pred njima leži 2,5 milijuna kvadratnih kilometara Sredozemnog mora. Šestorica mladića iz Sirije, četvero braće i dvojica prijatelja, u bijegu su od građanskog rata u svojoj domovini. Nakon 15 sati na obzoru se pojavljuju dva broda talijanske obalne straže. Migranti uzvikuju „Italija”. Odvođe ih na otok Lampedusa. U prihvatnom centru jasno do izražaja dolazi razmjer priljeva migranata na taj maleni udaljeni talijanski otok. Nakon toga, vlasti prevoze braću do Sicilije gdje ih puštaju na slobodu. Prvim noćnim vlakom kreću na sjever, u Milano. Ondje se Glas Amerike prvi puta susreo s njima. Nervozni, iscrpljeni i uplašeni sjede na hladnoj mramornoj klupi u velebnom zdanju milanskog kolodvora. Stariji brat prepričava njihovo putovanje.

„Pobjegli smo u Jordan, a potom u Alžir. Nakon toga ilegalno smo prešli u Libiju. Trebalo nam je pet dana da pređemo pustinju. Bilo je vrlo teško. Pet dana na rubu smrti. Stigli smo u Tripoli, a nakon toga u Sabratu. Tamo smo naišli na poteškoće jer su nas pokrali krijumčari ljudima. Naposljetku smo pobjegli i ukrkali se na brod za Lampedusu.”

Kaže da je putovanje brodom bilo strašnije od rata u njegovoj zemlji. „Bilo je to smrtonosno putovanje. Mozak ti stane. Ne razmišljate ni o kome, ni o čemu, čak ni o sebi. Na tom teškom putovanju jednostavno živite od jednog trenutka do drugog. Vrlo je neobičan taj osjećaj.”

Četvorica braće i dvojica prijatelja putuju u Njemačku noćnim vlakom. Na konačnom odredištu, u Berlinu već ih očekuje otac. Majka im je još uvijek u Siriji.

„U Siriji za nas nema budućnosti. Nadamo se da nas ona za sada čeka u Njemačkoj, da će se stanje u Siriji popraviti i da ćemo se moći vratiti.”

Vlak polazi za nekoliko minuta, uzimaju ono malo stvari i kreću na peron. Zamolili su nas da ne snimamo dok se ukrcavaju na vlak. Prema europskim zakonima izbjeglice azil moraju zatražiti u prvoj zemlji u koju stignu. Policija ponekad pretražuje vagone, a migrante vraća u Italiju. Ovaj je vlak presudan za budućnost braće. Dva dana nema vijesti. Nakon toga smo dobili poruku da su braća stigla u München. Nakon noći provedene u prihvatilištu za izbjeglice krenuli su za Berlin. Uspjeli smo se na brzinu sastati u vlaku. Osjeća se olakšanje i sreća. Jedva čekam da vidim oca nakon šest godina. Nadam se da ću uskoro vidjeti i majku i da ćemo svi biti zajedno, cijela obitelj.”

Najstariji brat poslao nam je snimku susreta s ocem na peronu u Berlinu. Europska migrantska kriza obilježena je brojnim tragedijama. Neće je biti lako riješiti. No barem je bijeg ove braće i njihovih prijatelja od rata, pustinjom i morem, sretno završio.